

DE BELTOON

Hij had een mooie beltoon
Op zijn moderne smartphone
Gymnopédie No 1. van Erik Satie
Mooie klassieke pianomuziek
Rustgevend en melancholiek
Zoals hij het graag hoorde

Toen werd zijn moeder ziek
En elke keer als zijn zus belde
Was er goed of slecht nieuws
Meestal was het slecht
En als zijn moeder zelf belde
Voelde hij haar angst en verdriet
Haar hoop in bange dagen
Werd telkens weggeslagen

En langzaam maar zeker
Werd dat mooie lied van Satie
Een lied van pijn en wanhoop
En elke keer als de telefoon ging
En de piano begon te spelen
Voelde hij zijn hartslag versnellen
Van pure stress en angst
En als een hond van Pavlov
Begon zijn gekwetste hart
Automatisch bloed te kwijlen
Zelfs als iemand bleek te bellen
Die verkeerd verbonden was

Hij heeft gewacht tot het zover was
Tot zijn moeder was overleden
Toen heeft hij de beltoon snel
Voor zijn gezondheid gewisseld
Voor een herfstig orgeldeuntje

Het mooie lied van Satie
Is niet langer mooi
En waarschijnlijk voor altijd
Verpest en veroemd
Door zijn eigen stomme schuld